

A03 Stanovení kvalifikační úrovně

Každá profesní kvalifikace i každá její odborná kompetence musí mít určenou svou kvalifikační úroveň.

K tomuto účelu se využívá osm kvalifikačních úrovní. Pro stanovení kvalifikační úrovně jednotlivých odborných kompetencí je určující soustava centrálně stanovených národních deskriptorů.

Na základě kvalifikačních úrovní jednotlivých kompetencí se určuje kvalifikační úroveň profesní kvalifikace jako celku. Přitom platí následující pravidla:

- a) Výsledná úroveň kvalifikace má odpovídat úrovní přiřazeným většině kompetencí s tím, že větší váhu mají kompetence, které jsou pro danou kvalifikaci zásadní.
- b) Nemělo by se stát, že kompetence tvořící těžiště dané kvalifikace má (mají) vyšší úroveň než je úroveň kvalifikace jako celku.
- c) Pokud se dostanou pravidla a) a b) do vzájemného rozporu, pak je třeba zvážit, jestli kompetence tvořící těžiště kvalifikace a přitom s úrovní vyšší než většina ostatních kompetencí, nezakládá (nezakládají) potřebu vytvoření celé nové kvalifikace této vyšší úrovně. Tedy rozdělení původní jedné kvalifikace na dvě (při dodržení pravidla uplatnitelnosti každé z těchto kvalifikací).

Pokud jsou pravidla a) a b) v rozporu a tento rozpor nelze vyřešit ani podle bodu c), je určující pravidlo b).

Kvalifikační úrovně je třeba zohlednit i při stanovování kompetencí. Dvě zdánlivě stejné kompetence, které ale mají různou kvalifikační úroveň, by měly mít, pokud to je možné a odpovídá to obsahu kompetencí, odlišené i své textové názvy. Např. místo jedné kompetence *Konstruování přípravků, nástrojů a nářadí* pro dvě různé kvalifikační úrovně, je vhodnější stanovit dvě různá znění, např.:

Rozpracování konstrukčních řešení přípravků, nástrojů a nářadí

Samostatné zpracování konstrukčních řešení přípravků, nástrojů a nářadí

Na druhé straně není vhodné násilně upravovat formulace kompetencí, aby se pro různé kvalifikační úrovně lišily, protože odlišnost je dána už odlišnou kvalifikační úrovní.